

Kl. 17:24

(Ordfører)

Anders Samuelsen (LA):

Debatten i dag har jo været et sandt festfyrværkeri af gode viljer. Det er endda gået så vidt, at Vestres ordfører har slået sig på brystet af stolthed over, at der aldrig før har været så mange offentligt ansatte, at væksten i den offentlige sektor aldrig har været så stor, som den er på nuværende tidspunkt. Det er sikkert en eller anden form for forsvarsmekanisme over for det angreb, som man bliver udsat for fra venstrefløjen, men det er dog et eller andet sted paradoksal, at det er en liberal ordfører, som slår sig op på det som en mærkesag.

I stedet for at diskutere fordelingen af den begrænsede mængde ressourcer og muligheder, som vi p.t. står over for, og som vi så kan kæmpe om hvorvidt skal gå til tandpleje eller roadpricing eller andet, havde det set ud fra Liberal Alliances synsvinkel været langt mere interessant at diskutere, hvordan vi får væksten tilbage i det danske samfund, hvordan vi får væksten op.

Man kunne tage udgangspunkt i det forhold, der var mellem Danmark og USA tilbage i 1996, hvor det var sådan, at hver gang en amerikaner tjente 100 kr., tjente en dansker ca. 85 kr. Så kan man se på det forhold, at vi i 2006 – altså 10 år senere – var sattet bagud i forhold til amerikanerne, sådan at hver gang en amerikaner tjente 100 kr., tjente en dansker kun 80 kr. Tænk hvis vi havde fastholdt den position, hvor vi lå på 85 pct. af amerikanernes indtjening. Hvis vi havde gjort det, havde vi haft en stigning i vores bruttonationalprodukt på 5 pct., eller man kunne sige, at hver enkelt beskæftigede ville have haft en øget disponibel indkomst på 9,5 pct.

Det kan man også sige sådan, at det er et faktum, at hver eneste danske familie ville have haft 58.000 kr. ekstra til sig selv om året. Hvorfor har vi ikke de 58.000 kr. ekstra til os selv om året? Det er, fordi vi ikke har fået lavet de reformer, som vi burde have lavet. Det er egentlig prisen for at sidde på hænderne. Det er den pris, som vi hver dag betaler, fordi vi hellere vil diskutere burkaer, længden af hundesnoren og hvorvidt neglefile skal være forbudt eller ej. Når vi diskuterer de emner, som ikke relaterer sig til væksten, går vi glip af vækst. Når vi ikke får lavet de reformer, som kunne føre til vækst, går vi glip af vækst. Og det er ikke gratis at gå glip af vækst, det koster.

Vækst kan man så fremme på mange måder. Vi kan investere i ny teknologi; vi kan investere i

uddannelse; vi kan investere i iværksætter; vi kan investere i nyt produktionsudstyr; vi kan lave reformer, som sikrer, at vi får flere privatan-satte frem for flere offentligt ansatte; vi kan arbejde for, at der faktisk kommer flere privatan-satte og færre offentligt ansatte; vi kan arbejde for større konkurrence i markedet og mindre administration. Der er masser af steder, man kan tage fat.

Hvis vi havde haft en stigning i bruttonationalproduktet på de 5 pct., som vi kunne have haft, hvis vi havde lavet de rigtige reformer, så havde vi haft en situation i dag, hvor vi kunne have diskuteret, hvordan vi skulle bruge de 42 mia. kr. ekstra, som det kunne have givet i skatteindtægter. 42 mia. kr. kunne man faktisk have fået rigtig meget ældreservice for; det kunne man have fået rigtig meget tandlægehjælp for; det kunne man have fået nye veje for. Vi kunne have fået rigtig meget for de penge, som vi er gået glip af, fordi man ikke har lavet de reformer i tide, som man burde have lavet.

Havde det stået til os, havde vi selvfølgelig set en finanslov, hvor der havde været lagt op til interessante og sikkert også meget livlige for-handlinger, for så havde vi set en regering, som havde lagt et forslag frem, hvor man satsede på en maksimal offentlig vækst på 0,5 pct.; man havde set et forslag om, at den maksimale skat på arbejde i Danmark skulle være på omkring 41 pct. og selskabsskatten på omkring 12,5 pct.; et forslag om et stop for adgangen til efterløn; så den kunne være udfaset i løbet af ganske få år; et forslag om at øge pensionsalderen med et par år; et forslag om at skære i dagpengeperioden.

Det ville altså kort sagt have været et forslag, som trak i retning af en markant bedre konkurrenceevne, en markant bedre mulighed for at tiltrække arbejdskraft udefra, en markant vilje til at gøre op med nogle af de dogmer, som vi har fået lagt ned over os, sådan at vi skal ende med at høre, at det bedste, Vestres ordfører kan byde på i debatten i dag, er stolthed over, at der aldrig før har været så mange ansat i den offentlige sektor. Men det ville også have været et forslag med markante bud på, hvor pengene skulle hentes, hvor strukturreformerne skulle leveres – og ikke reformer, som på nogen måde ville underminere det faktum, at vi har et velfærdssamfund; at sænke skatten til de maks. 41 pct. koster maksimalt omkring 10 mia. kr.

Kl. 17:30

Det er jo ikke noget, i forhold til at vi har samlede skatteindtægter på 835 mia. kr. eller mere